

Tarptautiniai Biblijos tyrinėjimai

Birželio 14 d. pamoka

Išgirsta Hanos malda

Pagrindinė eilutė: „Kai atėjo laikas, Hana, pastojusi, pagimdė sūnų ir pavadino jį Samueliu, sakydama: „Aš jo prašiau iš Viešpaties.“
1 Samuelio 1:20

Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
1 Samuelio 1:1-28; 2:1-11

Prieš Izraeliui turint karalius, gyveno vyras vardu Elkanas, kuris turėjo dvi žmonas – Peniną ir Hannah. Penina turėjo vaikų, o Hannah – neturėjo. Kiekvienais metais Elkanas vedavo savo šeimą į Šilohą garbinti Viešpatį ir aukotis Jam, dalydamas aukos dalį kiekvienam šeimos nariui. Elkanas duodavo dvigubą dalį Hannah dėl savo didelės meilės jai.

Tačiau Penina tyčiojosi iš Hanos, nes ji neturėjo vaikų, ir šis žiaurumas tęsėsi metai iš metų, dėl to Hana verkė ir nevalgė. Galiausiai vienais metais Hana tyliai meldėsi Dievui ir davė įžadą, sakydama: „O Visagali Viešpatie, jei tik pažvelgsi į savo tarnaitės vargą ir prisiminsi mane, ir nepamirši savo tarnaitės, bet duosi jai sūnų, tada aš atiduosiu jį Viešpačiui visam jo gyvenimui, ir jo galvos niekada nebus liesti skustuvas.“ 1 Samuelio 1:1-11

Dievas išklausė Hannah maldą. Kitąmet ji susilaukė sūnaus ir pavadino jį Samueliu (1 Samuelio 1:19, 20). Pažadas, kurį ji davė Dievui, neleisti, kad

sūnaus galvai būtų priliestas skustuvas, buvo nazirejaus pažadas. Tai buvo „ypatingas pažadas, atsiskyrimo Viešpačiui pažadas“. Kaip šio įžado dalis, be to, kad nebuvo leidžiama kirpti plaukų, nebuvo leidžiama gerti vyno nei valgyti nieko, kas susiję su vynuogėmis. Tas, kuris davė šį įžadą, neturėjo turėti jokio kontakto su jokių mirusiojo kūnu, įskaitant artimiausius šeimos narius. (Skaičių 6:1-21). Visą laiką, kol žmogus laikėsi nazirejaus įžado, tas asmuo buvo „šventas Viešpačiui“. Skaičių 6:8

Vardas Hana reiškia „malonė“ arba „gailestingumą“. Viešpaties pasekėjams sakoma: „Iš malonės esate išgelbėti per tikėjimą, ir tai ne iš jūsų pačių, bet yra Dievo dovana. Ne iš darbų, kad niekas nesigirtų.“ (Efeziečiams 2:8,9). Hana gyveno maldos gyvenimą. Ji meldėsi, kai ją kamuodavo rūpesčiai. Ji taip pat meldėsi, kai jautė dėkingumą, pavyzdžiui, kai pristatė savo vaiką Samuelį vyriausiajam kunigui Eliui. 1 Samuelio 2:1–11

Paulius ragina: „Nesirūpinkite niekuo, bet viską, maldomis ir prašymais, su padėka, pateikite Dievui. Ir Dievo ramybė, kuri pranoksta visą supratimą, saugos jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje.“ (Filipiečiams 4:6,7). Turime visiškai dėti savo viltį ir pasitikėjimą Dievu, turėti džiaugsmo dvasią ir nuolat melstis, prašydami pagal Jo pažadus. Taip turėsime Dievo ramybę ir galėsime „dėkoti visomis aplinkybėmis“ (1 Tesalonikiečiams 5:16–18), kad ir ką Jo apvaizda leistų.

Hana aukojo Dievui didelę auką. Ji paaukojo savo sūnų Samuelį, kad jis visą savo gyvenimą laikytųsi nazirejaus įžado – visiškai atsiduoti Viešpačiui. Šiandien pašvęstieji Kristaus pasekėjai taip pat davė visą gyvenimą trunkančią priesaiką visiškai atsiduoti

Dievui, įskaitant atsiskyrimą nuo „mirusių dalykų“ šioje piktame pasaulyje. Vietoj to jie „apsirengia Kristumi“, ugdydami Šventosios Dvasios vaisius ir malones. Galatams 3:27; Efeziečiams 4:24; Kolosiečiams 3:10-17